

opusdei.org

Prelatens meddelande (11 september 2024)

Med anledning av den stundande högtiden för det heliga korsets upphöjelse mediterar Opus Deis prelat över en av de sju meningar som vår Herre uttalade strax före sin död.

2024-09-11

Rom den 11 september 2024

Mina kära: må Jesus vaka över mina barn!

Den 14 september firar vi det heliga korsets upphöjelse. Bland de lärdomar som vi alltid kan fördjupa av att betrakta Jesus på Golgata, föreslår jag att vi nu riktar vår uppmärksamhet mot en av de sju meningar som Herren uttalade från denna höjd: »Jag är törstig.« (Joh 19:28).

Kristus törstar efter själar, efter att frälsa världen, efter att föra ut sitt ord och sin kärlek till alla hjärtan. Detta borde utmana var och en av oss personligen: Törstar jag på samma sätt? Delar jag den eld som brinner i hans hjärta? Driver ivern för själarna mig där jag är, ger jag mig orädd ut för att upptända de människor jag möter med bön, med botgöring, med uppriktig vänskap? Vi kan tillsammans med den helige Josemaría komma ihåg att vårt uppdrag är att ge alla själar - mitt i världen - den Herrens eld som vi bär i våra hjärtan: »Ditt liv får inte vara

förgäves. Var till nytta. Lämna ett spår efter dig. Lys med ljuset av din tro och din kärlek. Utplåna genom ditt liv som apostel de kladdiga och smutsiga spår som lämnats av hatets orena säningsmän. Sätt alla jordiska vägar i brand med Kristi eld som du bär i ditt hjärta» (*Vägen*, nr. 1).

Att lysa, att utplåna, att upptända. Verb som kommer att bli en växande verklighet i våra liv i samma utsträckning som vi betraktar Jesu sårade hjärta och, genom den helige Andes kraft, blir upptända av samma eld. Jag har vid andra tillfällen påmint er om att vi inte utför apostolat, vi är apostlar; vi kristna är *Kristus som går förbi* längs jordens vägar. Och trots vår personliga litenhet vill vi med Guds nåd göra det: med klar lära upplysa sinnen, med vår egen botgöring utplåna syndens smuts, med vår kärlek upptända hjärtan.

Det heliga korset talar till oss alla. Låt oss inte vara rädda för att älska, för att ge liv i överflöd, även om det verkar som om vi själva kommer att förlora det, för så är det inte. Låt oss inte vara rädda för att med våra liv manifestera Kristus, som så många själar törstar efter, ofta utan att veta om det. »Vi måste göra Kristi liv och död till vårt liv. Vi måste dö genom uppoffringar och botgöring, så att Kristus kan leva i oss genom Kärleken. Och därefter följa i Jesu fotspår, ivriga att medåterlösa alla själar.« (*Korsvägen*, XIV Station).

I önskan att föra ut Jesus överallt är ni, de sjuka, ett särskilt effektivt stöd: förenade med Kristi kors tillsammans med Maria, som vi kommer att betrakta henne den 15:e september. Med era lidanden, upprätthåller ni världen och är en källa till apostolisk fruktsamhet.

Låt oss be Herren, för oss alla i Verket och i kyrkan, att erfarenheten av lidande mer och mer får tända trons ljus, hoppets trygghet och kärlekens eld i oss, och därmed också glädjen. Ja, även glädje i korset: *lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!*

Som jag redan har meddelat er kommer det under de närmaste dagarna att hållas ett nytt möte med de experter som studerar eventuella justeringar av Verkets stadgar. Låt oss fortsätta att följa detta arbete med våra böner.

Med all min kärlek välsignar jag er
er Fader

prelatens-meddelande-11-
september-2024/ (2026-03-17)